

Iránymutatások

**09/2020. sz. iránymutatás az (EU) 2016/679 rendelet szerinti
releváns és megalapozott kifogásról**

2.0 változat

Elfogadás időpontja: 2021. március 9.

Korábbi változatok

1.0 változat	2020. október 8.	Az iránymutatás nyilvános konzultációra történő elfogadása
2.0 változat	2021. március 9.	Az iránymutatás nyilvános konzultációt követő elfogadása

Tartalomjegyzék

1	ÁLTALÁNOS RÉSZ.....	4
2	A „RELEVÁNS ÉS MEGALAPOZOTT” KIFOGÁS FELTÉTELEI.....	6
2.1	„Releváns”.....	6
2.2	„Megalapozott”.....	7
3	A KIFOGÁS TARTALMA.....	8
3.1	Az általános adatvédelmi rendelet megsértése, és/vagy a tervezett intézkedés adatvédelmi rendeletnek való megfelelése.....	9
3.1.1	Az általános adatvédelmi rendelet megsértése.....	9
3.1.2	A döntéstervezetben az adatkezelő vagy -feldolgozó tekintetében előírányzott intézkedés általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelése.....	11
3.2	A döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentősége.....	12
3.2.1	A „kockázatok jelentősége” kifejezés jelentése.....	12
3.2.2	Az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok.....	12
3.2.3	A személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok.....	13

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 70. cikke (1) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel eljárási szabályzatának 12. és 22. cikkére,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYMUTATÁST:

1 ÁLTALÁNOS RÉSZ

1. Az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott együttműködési mechanizmus keretében a felügyeleti hatóságok kötelesek „minden releváns információt kicserélni egymással”, és „konszenzusra törekedve” együttműködni². Ez az együttműködési kötelezettség az eljárás minden szakaszára érvényes, az ügy indulásától kezdve, a döntéshozatali folyamat egészére kiterjedően. Ezért az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke által létrehozott eljárás egészének végső célja az ügy kimenetelére vonatkozó megállapodás elérése. Azokban az esetekben, amikor a felügyeleti hatóságoknak nem sikerül konszenzusra jutni, az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke felhatalmazza az Európai Adatvédelmi Testületet, hogy kötelező erejű döntéseket fogadjon el. A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok közötti információcserének és konzultációnak köszönhetően azonban gyakran az ügy korai szakaszában megállapodás születik.
2. Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) és (4) bekezdése értelmében a fő felügyeleti hatóságnak be kell nyújtania az érintett felügyeleti hatóságokhoz a döntés tervezetét, amelyek ezt követően egy meghatározott határidőn belül (négy héten belül) releváns és megalapozott kifogást emelhetnek azzal szemben³. A releváns és megalapozott kifogás kézhezvételét követően a fő felügyeleti hatóságnak két lehetősége van. Amennyiben nem ad helyt a releváns és megalapozott kifogásnak, illetve nem találja azt relevánsnak vagy megalapozottnak, az ügyet az egységességi mechanizmus keretében a Testület elé kell terjesztenie. Amennyiben, ezzel ellentétben, a fő felügyeleti hatóság helyt ad a kifogásnak, és módosított döntéstervezet ad ki, az érintett felügyeleti hatóságok két héten belül releváns és megalapozott kifogást emelhetnek azzal szemben.
3. Amennyiben a fő felügyeleti hatóság nem ad helyt a kifogásnak, illetve relevancia vagy megalapozottság hiányára hivatkozva elutasítja azt, és ezért az ügyet az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a Testület elé terjeszti, a Testületnek kötelező erejű

¹ A dokumentumban a „tagállamokra” való hivatkozásokat az „EGT-tagállamokra” való hivatkozásként kell értelmezni.

² 2016/679 rendelet, a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet, 60. cikk (1) bekezdés.

³ Az érintett felügyeleti hatóságoknak lehetősége van a korábban emelt kifogások visszavonására.

döntést kell elfogadnia arról, hogy a kifogás „releváns és megalapozott”-e, és ha igen, akkor a kifogás tárgyát képező valamennyi kérdésről is.

4. Ebből kifolyólag a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok közötti konszenzus hiányára utaló kulcsfontosságú elemek egyike a „releváns és megalapozott kifogás” fogalmán nyugszik. Ez a dokumentum iránymutatást kíván nyújtani e fogalmat illetően, és célja a „releváns és megalapozott” kifejezés egységes értelmezésének meghatározása is, beleértve, hogy mit kell figyelembe venni annak értékelésekor, hogy a kifogás egyértelműen bemutatja-e „a döntéstervezet által [...] jelentett kockázatok jelentőségét” (az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (24) bekezdése).
5. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (24) bekezdése a „releváns és megalapozott kifogást” úgy definiálja, mint *„a döntéstervezettel szemben benyújtott, azzal kapcsolatos kifogás, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel; a kifogásban egyértelműen be kell mutatni a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét”*.
6. Ez a fogalom **referenciaként** szolgál azokban az esetekben, amikor az érintett felügyeleti hatóságok kifogást kívánnak emelni a fő felügyeleti hatóság által elfogadandó (módosított) döntéstervezet ellen az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke értelmében. Mivel az abban való járatlanság, hogy „mi tekintendő releváns és megalapozott kifogásnak” félreértésekhez és a felügyeleti hatóságok általi következtetlen alkalmazáshoz vezethet, az uniós jogalkotó azt javasolta, hogy az Európai Adatvédelmi Testület adjon ki iránymutatást a fogalomra vonatkozóan (az általános adatvédelmi rendelet (124) preambulumbekzdésének vége).
7. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (24) pontjában meghatározott referenciának való megfelelés érdekében az érintett felügyeleti hatóság beadványának elvben minden egyes konkrét kifogás vonatkozásában kifejezetten meg kell említenie a fogalommeghatározás minden egyes elemét. Ebből kifolyólag **a kifogás célja először is annak bemutatása, hogy az érintett felügyeleti hatóság szerint a döntéstervezet miben és miért nem kezeli megfelelően az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esetét és/vagy nem irányoz elő az adatkezelőre, illetve -feldolgozóra vonatkozó, megfelelő intézkedést, azon kockázatok feltárásának tükrében, amelyeket az adott döntéstervezet – változatlan állapotában – az érintettek jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására nézve jelentene.** Az érintett felügyeleti hatóság által benyújtott kifogásnak konkrét cikkekre/pontokra hivatkozva vagy egyéb egyértelmű utalásokkal kell megjelölnie a döntéstervezet minden egyes olyan részét, amely hiányosnak vagy hibásnak minősül, illetve amelyből hiányoznak bizonyos, szükséges elemek, rámutatva, hogy az ilyen kérdések miért tekintendők „relevánsnak”, amint az alábbiakban részletesen kifejtésre kerül. A kifogás által előterjesztett módosítási javaslatoknak az említett, esetleges hibák orvoslására kell irányulniuk.
8. A kifogás **részletességét és az abban foglalt elemzés alaposságát a döntéstervezet tartalmának részletessége, valamint az is befolyásolhatja, hogy az érintett felügyeleti hatóság milyen mértékben vesz részt** a fő felügyeleti hatóság által kiadott döntéstervezethez vezető folyamatban. Ennek okán a „releváns és megalapozott kifogás” feltétele arra a feltételezésre épül, miszerint a releváns információk cseréjének fő felügyeleti hatóságra vonatkozó követelménye teljesül⁴, lehetővé téve ezáltal az érintett felügyeleti hatóság(ok) számára, hogy részletesen megismerhesse az ügyet, és így szilárd és megalapozott kifogást nyújthasson be. Ennek kapcsán azt is szem előtt kell tartani, hogy „az

⁴ Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdése értelmében.

intézkedést indokolni kell” a felügyeleti hatóságok minden egyes, jogilag kötelező erejű intézkedésének esetében (lásd az általános adatvédelmi rendelet (129) preambulumbekzdését). Ezért az, hogy a fő felügyeleti hatóság milyen mértékben vonja be az érintett felügyeleti hatóságot a döntéstervezethez vezető folyamatba – amennyiben annak eredményeként az ügy valamennyi vonatkozást magában foglaló ismerete hiányos – olyan elemnek tekinthető, amely a releváns és megalapozott kifogás részletességének mértékét rugalmasabban határozza meg.

9. Az Európai Adatvédelmi Testület először is hangsúlyozni kívánja, hogy valamennyi részt vevő felügyeleti hatóságnak (a fő felügyeleti hatóságnak és az érintett felügyeleti hatóságoknak) oly módon kell a konszenzuseresési folyamat hiányosságainak megszüntetésére törekednie, hogy az egy konszenzuson alapuló döntéstervezet létrejöttét eredményezze. Bár az Európai Adatvédelmi Testület elismeri, hogy a kifogásemelés nem a legmegfelelőbb eszköz az együttműködés elégtelen szintjének orvoslására az egyablakos ügyintézési eljárás korábbi szakaszaiban, ugyanakkor azzal is tisztában van, hogy ez egy, az érintett felügyeleti hatóságok számára nyitott lehetőség. Ez végső lehetőségként szolgálhat a (vélt) hiányosságok orvoslására az érintett felügyeleti hatóságok fő felügyeleti hatóság általi, azon folyamatba való bevonásának terén is, amelynek egy konszenzuson alapuló döntéstervezet létrejöttét kellett volna eredményeznie, ideértve a jogi indoklást, valamint a fő felügyeleti hatóság által a szóban forgó ügygel kapcsolatban végzett vizsgálatok hatályát is.
10. Az általános adatvédelmi rendelet előírja az érintett felügyeleti hatóság számára, hogy a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetére vonatkozó álláspontját „releváns” és „megalapozott” kifogás benyújtásával indokolja meg. Alapvető fontosságú szem előtt tartani, hogy a két követelmény – „releváns” és „megalapozott” – **kumulatív** jellegűnek tekintendő, azaz mindkettőnek teljesülnie kell⁵. Ebből kifolyólag a 60. cikk (4) bekezdése értelmében a fő felügyeleti hatóságnak abban az esetben kell az ügyet az Európai Adatvédelmi Testület egységességi mechanizmusának keretében kezelnie, amennyiben úgy véli, hogy a kifogás a két elem közül legalább az egyiknek nem tesz eleget⁶.
11. Az Európai Adatvédelmi Testület határozottan javasolja a felügyeleti hatóságoknak, hogy a felügyeleti hatóságok közötti információcseré céljából létrehozott információs és kommunikációs rendszeren keresztül emeljék a kifogást és cseréljenek információkat⁷. Ezeket a külön erre a célra létrehozott funkciók és eszközök alkalmazásával, egyértelműen kell jelölni.

2 A „RELEVÁNS ÉS MEGALAPOZOTT” KIFOGÁS FELTÉTELEI

2.1 „Releváns”

12. Ahhoz, hogy a kifogást „relevánsnak” lehessen tekinteni, **közvetlen összefüggésnek kell fennállnia a kifogás és a vitatott döntéstervezet tartalma között**⁸. Konkrétabb értelemben, a kifogásnak **vagy arra kell vonatkoznia, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete áll-e fenn, vagy arra, hogy az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval kapcsolatban tervezett intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek.**

⁵ Lásd az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke (4) bekezdésének szövegét.

⁶ Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése értelmében a fő felügyeleti hatóság akkor is köteles az ügyet a 63. cikkben említett egységességi mechanizmus keretében kezelni, amennyiben nem ért egyet a releváns és megalapozott kifogással.

⁷ Lásd az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzatát.

⁸ Az Oxford English Dictionary szótárban a „releváns” definíciója: „*az adott ügyre hatással lévő vagy ahhoz tartozó; a szóban forgó tárgyhoz vagy ponthoz szorosan kapcsolódó, egy konkrét dologgal összefüggő*” („bearing on or connected with the matter in hand; closely relating to the subject or point at issue; pertinent to a specified thing”); („releváns, mn.”, *OED Online*, Oxford University Press, 2020. június, www.oed.com/view/Entry/161893. Hozzáférés: 2020. július 24.).

13. Következésképpen a felhozott kifogás akkor teljesíti a relevanciára vonatkozó követelményt, ha – amennyiben helyt adnak neki – olyan változást von maga után, amely **eltérő következtetést** eredményezhet azt illetően, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete áll-e fenn, illetve, hogy az adatkezelővel vagy -feldolgozóval kapcsolatban tervezett, a fő felügyeleti hatóság által javasolt intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek. A kifogás tartalmának és az ilyen lehetséges, eltérő következtetésnek mindig kapcsolódniuk kell egymáshoz, amint az az alábbiakban részletesen kifejtésre kerül. Bár a kifogás mindkét elem tekintetében is kifejezhet egyet nem értést, már önmagában az egyik elem megléte is elegendő ahhoz, hogy a kifogás megfeleljen a relevanciára vonatkozó feltételnek.
14. A kifogás csak abban az esetben tekinthető relevánsnak, ha kapcsolódik a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének konkrét jogi és tényszerű tartalmához. Az elvont vagy általános megjegyzések megfogalmazása, illetve aggályok felvetése ebben az összefüggésben nem tekinthető relevánsnak. Hasonlóképpen nem tekintendő relevánsnak az olyan, szövegezéssel vagy jogi indoklással kapcsolatos kisebb véleménykülönbségek, amelyek sem az esetleges jogsértéshez, sem pedig az adatkezelővel vagy -feldolgozóval kapcsolatban tervezett intézkedés általános adatvédelmi rendeletnek való megfeleléséhez nem kapcsolódnak.
15. A fő felügyeleti hatóság által a döntéstervezetben megfogalmazott következtetések alapjául szolgáló indoklás kifogás tárgyát képezheti, de kizárólag, amennyiben ez az indoklás összefügg a tervezett intézkedés általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelésével, vagy azzal a következtetéssel, hogy jogsértés történt-e, illetve hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértése helyesen került-e megállapításra, és amennyiben a 4. cikk 24. pontjában meghatározott referenciának való maradéktalan megfelelés, a jelen dokumentumban ismertetettek szerint, teljesül.

2.2 „Megalapozott”

16. Annak érdekében, hogy az adott kifogás „megalapozottnak” minősüljön⁹, magyarázatokat és érveket kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy **miért javasolt a döntés módosítása** (azaz ismertetnie kell a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének jogi/tényszerű hibáit). Egyúttal azt is be kell mutatnia, hogy **a változtatás miként vonna eltérő következtetést maga után** azt illetően, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete áll-e fenn, illetve, hogy az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval kapcsolatban tervezett intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek.
17. Az érintett felügyeleti hatóságnak észszerű és megalapozott indoklással kell alátámasztania a felhozott kifogást, főként **jogi érvek** (az uniós jogra és/vagy a releváns nemzeti jogra, többek között pl. jogszabályi rendelkezésekre, ítélkezési gyakorlatra, iránymutatásokra hivatkozva), **illetve** – adott esetben – **tényszerű elemek** ismertetése által. Az érintett felügyeleti hatóságnak be kell mutatnia azokat a tényeket, amelyek az általános adatvédelmi rendelet adatkezelő/-feldolgozó általi megsértésének tekintetében vélelmezhetően eltérő következtetéshez vezetnek, vagy a döntéstervezet azon vonatkozását, amelyet hiányosnak/hibásnak vél.
18. A kifogás ezenkívül akkor tekinthető „megalapozottnak”, amennyiben képes **„egyértelműen bemutatni” a döntéstervezet által jelentett kockázatok jelentőségét**, amint azt az alábbi 3.2. szakasz ismerteti. Ennek kapcsán a kifogásnak érveket, illetve indoklást kell megfogalmaznia azzal kapcsolatban, hogy a döntésnek a kifogásban javasolt változtatások nélküli formában való meghozatala milyen következményekkel járna, valamint, hogy ezek a következmények milyen módon jelentenek

⁹ Az Oxford English Dictionary szótárban a „megalapozott” definíciója: „indoklással jellemezhető vagy arra alapozott; alaposan tanulmányozott” („characterised by or based on reasoning; carefully studied”); („releváns, mn. 2.”, OED Online, Oxford University Press, 2020. június, www.oed.com/view/Entry/159078. Hozzáférés: 2020. július 24.).

jelentős kockázatot az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, illetve, adott esetben, a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására nézve.

19. A kellő megalapozottság érdekében a kifogásnak **következétesen, egyértelműen, pontosan és részletesen kell ismertetnie a kifogás indokait**. Egyértelműen és pontosan meg kell határozni azokat az **alapvető elemeket**, amelyekre az érintett felügyeleti hatóság az értékelését alapozta, valamint a **döntéstervezet előrelátható következményei** (a meglévő formában történő kiadása esetén) **és az érintettek alapvető jogait és szabadságait, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását érintő, várható kockázatok jelentősége közötti kapcsolatot**. Ezenkívül az érintett felügyeleti hatóságnak **egyértelműen jeleznie kell, hogy a döntéstervezet mely részeivel nem ért egyet**. Azokban az esetekben, amikor a kifogás azon a véleményen alapul, miszerint a fő felügyeleti hatóság elmulasztotta teljeskörűen megvizsgálni az ügy valamely fontos körülményét vagy az általános adatvédelmi rendelet további megsértését, az érintett felügyeleti hatóság számára elegendő ezeket az érveket meggyőző és megalapozott módon bemutatni.
20. Az érintett felügyeleti hatóság(ok)nak álláspontjuk hatékony bemutatása érdekében minden olyan információt (tényt, dokumentumot, jogi érvet) rendelkezésre kell bocsátania, amelyekre hivatkozik. Ez elengedhetetlen az esetleges jogvita tárgyának meghatározásához. Ez azt jelenti, hogy **az érintett felügyeleti hatóságnak általánosságban egy olyan releváns és megalapozott kifogás, egyetlen beadványon belüli megfogalmazására kell törekednie**, amelyet – a fentieknek megfelelően – valamennyi tényszerű és jogi érv alátámaszt. Az általános adatvédelmi rendelet **60. cikkének (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül azonban az érintett felügyeleti hatóság további, az emelt kifogáshoz kapcsolódó, illetve azt alátámasztó információkat is szolgáltathat, szem előtt tartva a „releváns és megalapozott” követelménynek való megfelelést**.

1. példa: Az érintett felügyeleti hatóság hivatalos kifogást nyújt be, néhány nappal később azonban további, az ügy tényállására vonatkozó információkat szolgáltat a fő felügyeleti hatóságnak az információs és kommunikációs rendszeren keresztül. A fő felügyeleti hatóság ezeket az információkat csak abban az esetben veheti figyelembe, amennyiben azokat az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül bocsátják rendelkezésre.

21. Amennyiben lehetséges, a kifogásnak – bevált gyakorlatként – egy olyan, **új szövegezési javaslatot** kell megfogalmaznia a fő felügyeleti hatóság számára, amellyel az érintett felügyeleti hatóság véleménye szerint orvosolhatók a döntéstervezet hiányosságai. Ezáltal a kifogás egyértelműbbé tehető az adott kontextuson belül.

3 A KIFOGÁS TARTALMA

22. A kifogás tárgya vonatkozhat arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete áll-e fenn és/vagy arra is, hogy az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval kapcsolatban tervezett intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek. A tartalom típusa a fő felügyeleti hatóság szóban forgó döntéstervezetétől és az ügy körülményeitől függ.
23. Az érintett felügyeleti hatóság kifogásának ezenkívül egyértelműen be kell mutatnia a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét. A jogsértés fennállását és/vagy a tervezett intézkedés általános adatvédelmi rendeletnek való meg nem felelését azon kockázatok jelentőségének fényében kell értékelni, amelyeket a döntéstervezet – változatlan állapotában – az érintettek jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok szabad áramlására nézve jelent.

3.1 Az általános adatvédelmi rendelet megsértése, és/vagy a tervezett intézkedés adatvédelmi rendeletnek való megfelelése

3.1.1 Az általános adatvédelmi rendelet megsértése

24. Az első esetben a kifogás tartalma az érintett felügyeleti hatóság és a fő felügyeleti hatóság közötti egyet nem értést jelez azt a kérdést illetően, hogy a szóban forgó esetben az adatkezelő vagy -feldolgozó által végzett tevékenységek, illetve adatkezelési műveletek az általános adatvédelmi rendelet megsértéséhez vezettek-e vagy sem, és konkrétan milyen jogsértés(ek)ről van szó.
25. Ebben az összefüggésben a „jogsértés” kifejezést „az általános adatvédelmi rendelet egy adott rendelkezésének megsértéseként” kell értelmezni. Ebből kifolyólag az érintett felügyeleti hatóság döntéstervezettel szembeni kifogásait a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok között kicserélt bizonyítékokra és tényekre való hivatkozással kell megalapozni és megindokolni (az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkében említett „releváns információk”). Ezek a követelmények minden egyes konkrét jogsértés és minden egyes szóban forgó, konkrét rendelkezés esetében érvényesek.

2. példa: A döntéstervezet megállapítja, hogy az adatkezelő megsértette az általános adatvédelmi rendelet 6., 7. és 14. cikkét. Az érintett felügyeleti hatóság nem ért egyet azzal, hogy a 7. és 14. cikk megsértésének esete áll fenn, és emellett úgy véli, hogy az általános adatvédelmi rendelet 13. cikke is sérült.

3. példa: Az érintett felügyeleti hatóság szerint a fő felügyeleti hatóság nem vette figyelembe azt a ténytet, miszerint az otthoni tevékenységekre vonatkozó mentesség nem alkalmazandó az adatkezelők által végzett bizonyos, zárt láncú televíziós kamerák használatával járó adatkezelési műveletekre, így nem áll fenn az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete. Az illetékes felügyeleti hatóság kifogásának indoklásához az általános adatvédelmi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, az Európai Adatvédelmi Testület 3/2019. számú, a személyes adatok videoszkezőkkel történő kezeléséről szóló iránymutatására, valamint az EUB C-212/13. sz., a Ryneš-ügyben hozott ítéletére hivatkozik.

26. Az azt érintő kifogás, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértésének esete áll-e fenn, a vizsgálat megállapításaiból levonható következtetésekkel kapcsolatos egyet nem értést is magában foglalhat. A kifogás például rögzítheti, hogy a megállapítások az általános adatvédelmi rendelet fő felügyeleti hatóság döntéstervezetében elemzettektől eltérő (és/vagy azon kívüli) rendelkezésének megsértését jelzik. Ez azonban kevésbé valószínű abban az esetben, ha a fő felügyeleti hatóságnak az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdése szerinti, az érintett felügyeleti hatóságokkal való együttműködésre és az összes releváns információ kicserélésére vonatkozó kötelezettségét a döntéstervezet kiadását megelőző időszakban megfelelően teljesítették.
27. Bizonyos körülmények között a kifogás olyan hiányosságokra is rámutathat a döntéstervezetben, amelyek további vizsgálatot tesznek szükségessé a fő felügyeleti hatóság részéről. Amennyiben például a fő felügyeleti hatóság által lefolytatott vizsgálat indokolatlanul nem terjed ki a panaszos által felvetett vagy az érintett felügyeleti hatóság által bejelentett jogsértésből eredő bizonyos kérdésekre, releváns és megalapozott kifogás emelhető annak alapján, hogy a fő felügyeleti hatóság nem kezelte megfelelően a panaszt, és nem biztosította az érintett jogainak védelmét. E tekintetben különbséget kell tenni egyrészt a saját kezdeményezésű vizsgálatok, másrészt a panaszok, illetve az érintett felügyeleti hatóságok által megosztott, esetleges jogsértésekről szóló jelentések nyomán indult vizsgálatok között. A panaszon, illetve az érintett felügyeleti hatóság által bejelentett jogsértésen alapuló eljárások esetében az eljárás hatályát (azaz az adatkezelés azon vonatkozásait, amelyek

esetlegesen a jogsértés tárgyát képezik) a panasz vagy az érintett felügyeleti hatóság által megosztott jelentés tartalma alapján kell meghatározni: másképp fogalmazva, a hatályt a panasz vagy a jelentés által tárgyalt szempontok alapján kell meghatározni. A saját kezdeményezésű vizsgálatok során a fő felügyeleti hatóságnak és az érintett felügyeleti hatóságoknak az eljárás hivatalos megindítását megelőzően konszenzus elérésére kell törekedniük annak hatályát (azaz az adatkezelés vizsgált szempontjait) illetően. Ugyanez érvényes azokban az esetekben is, amikor az egy másik felügyeleti hatóság panaszával vagy jelentésével foglalkozó felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a konkrét panaszon vagy jelentésen túlmutató, szisztematikus megfelelési problémák kezeléséhez saját kezdeményezésű vizsgálatra is szükség van.

28. Amint fentebb már említésre került, a kifogásemelés csak végső lehetőségként alkalmazható az érintett felügyeleti hatóság(ok) a folyamat korábbi szakaszaiba való, vélhetően elégtelen mértékű bevonásának kezelésére. A jogalkotó által kialakított rendszer azt sugallja, hogy a vizsgálat hatályát illetően az illetékes felügyeleti hatóságoknak már egy korábbi szakaszban konszenzusra kell jutniuk.
29. Az, ha a szóban forgó ügyre vonatkozóan nem áll rendelkezésre elegendő tényszerű információ vagy kellő leírás, illetve ha az értékelés vagy indokolás hiányzik vagy nem elégséges (aminek következményeként az elvégzett értékelés és a benyújtott bizonyítékok nem támasztják alá megfelelően a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetben szereplő következtetését az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkében foglaltaknak megfelelően), szintén a jogsértés esetéhez kapcsolódó kifogás tárgyát képezheti. Ennek feltétele, hogy az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 24. pontjában meghatározott előírások maradéktalanul teljesüljenek, valamint, hogy lehetséges összefüggés álljon fenn az ilyen, vélhetőleg elégtelen elemzés és a jogsértés megállapítása/tervezett intézkedés között.
30. A releváns és megalapozott kifogás eljárási szempontokkal kapcsolatos kérdéseket is felvethet, amennyiben azok olyan helyzetekhez kapcsolódnak, amelyekben a fő felügyeleti hatóság vélhetőleg figyelmen kívül hagyta az általános adatvédelmi rendelet által előírt eljárási követelményeket, és ez hatást gyakorol a döntéstervezetben levont következtetésre.

4. példa: YY tagállam felügyeleti hatósága illetékes arra, hogy az YY-ban tevékenységi központtal rendelkező CC adatkezelő által végzett, határokon átnyúló adatkezelés tekintetében fő felügyeleti hatósággént eljárjon. XX tagállam illetékes felügyeleti hatósága az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében tájékoztatja a fő felügyeleti hatóságot (YY) egy, az XX felügyeleti hatósághoz benyújtott olyan panaszról, amely kizárólag XX tagállamban jár jelentős hatással az érintettekre nézve. A fő felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy eljár az ügyben.

XX felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (4) bekezdése értelmében egy döntéstervezetet nyújt be a fő felügyeleti hatóságnak. A fő felügyeleti hatóság az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) bekezdése értelmében döntéstervezetet készít, amelyet benyújt az érintett felügyeleti hatóságnak. XX felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóság nem tett eleget az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (4) bekezdése szerinti azon kötelezettségének, miszerint a döntéstervezet elkészítése során a(z) XX felügyeleti hatóság által benyújtott tervezetet a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie, mivel az XX felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezettől való eltérést nem indokolja.

Ezt követően XX felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogást emel, amelyben kifejti arra vonatkozó álláspontját, hogy a döntéstervezet milyen konkrét, eltérő következtetésre jutott volna a jogsértés megállapítása, illetve az adatkezelővel szemben tervezett intézkedések meghatározása, valamint az érintett alapvető jogaira és szabadságaira és – adott esetben – a személyes adatok Unión

belüli szabad áramlására jelentett, bemutatott kockázatok elkerülése céljának tekintetében, ha a fő felügyeleti hatóság követte volna a döntéstervezetét.

31. Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése és 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján emelt kifogás nem sérti az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezést. Ezért az arra vonatkozó egyet nem értés, hogy a fő felügyeleti hatósággként eljáró felügyeleti hatóság egy konkrét ügyben illetékes-e döntést hozni, nem lehet az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti kifogás tárgya, és nem tartozik az általános adatvédelmi rendelet 4. cikke 24. pontjának hatálya alá. Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti kifogással ellentétben az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti eljárás bármely szakaszban alkalmazható.

3.1.2 A döntéstervezetben az adatkezelő vagy -feldolgozó tekintetében előirányzott intézkedés általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelése

32. Ebben a második esetben a releváns és megalapozott kifogás tartalma a fő felügyeleti hatóság által javasolt, konkrét korrekciós intézkedést, illetve a döntéstervezetben előirányzott egyéb intézkedést illető egyet nem értésre irányul.
33. Konkrétabb értelemben, a releváns és megalapozott kifogásnak magyarázatot kell adnia arra, hogy a döntéstervezetben előirányzott intézkedés miért nincs összhangban az általános adatvédelmi rendelettel. Ennek érdekében az érintett felügyeleti hatóságnak olyan egyértelmű tényszerű elemeket és/vagy jogi érveket kell ismertetnie, amelyek a helyzet eltérő értékelésének alapjául szolgálnak, megjelölve, hogy a fő felügyeleti hatóságnak milyen lépéseket kellene tennie, illetve belefoglalnia a jogerős döntésébe.

5. példa: Az adatkezelő a panaszos különleges, egészségügyi adatait harmadik féllel jogalap nélkül közölte. A fő felügyeleti hatóság a döntéstervezetben megrovást javasolt, míg az érintett felügyeleti hatóság tényszerű adatokat bocsát rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az adatkezelőt széles körű, rendszerszintű problémák érintik az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelése tekintetében (pl. ügyfeleinek adatait jogalap nélkül, rendszeresen közli harmadik felekkel). Ezért egy, az adatkezelési műveletek megfelelővé tételére irányuló utasítás kiadását, az adatkezelés ideiglenes tilalmának elrendelését vagy bírság kiszabását javasolja.

6. példa: Egyik alkalmazottjának tévedése miatt az adatkezelő honlapján közzétette valamennyi, 100 000 ügyfele nevét, vezetéknevét és telefonszámát. Ezek a személyes adatok két napig nyilvánosan elérhetőek voltak. Mivel az adatkezelő a lehető leghamarabb reagált, a hibát bejelentették, és minden ügyfelet egyenként tájékoztattak, a fő felügyeleti hatóság egyszerű megrovást tervez. Egy érintett felügyeleti hatóság azonban úgy véli, hogy az adatvédelmi incidens nagy mértéke, valamint annak az ügyfelek magánéletére gyakorolt lehetséges hatása/kockázata miatt bírság kiszabására lenne szükség.

34. Amint azt az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának utolsó mondata kimondja, az Európai Adatvédelmi Testület kötelező erejű döntésének a kifogásban szereplő összes kérdésre ki kell terjednie, különösen jogsértés esetén. Az általános adatvédelmi rendelet (150) preambulumbekkezdésének 5. mondata rögzíti, hogy az egységességi mechanizmus a közigazgatási bírságok összehangolt alkalmazásának előmozdítására is felhasználható. Ebből kifolyólag a kifogás esetlegesen a bírság összegének kiszámításához alapul vett elemeket is vitathatja. Amennyiben ebben az összefüggésben az Európai Adatvédelmi Testület értékelése hiányosságokat tár fel a szóban forgó bírság kiszabásához vezető indoklásban, a fő felügyeleti hatóságot utasítják a bírság újraértékelésére, valamint a feltárt hiányosságok orvoslására. Az Európai Adatvédelmi Testület e

kérdéssel kapcsolatos értékelésének az Európai Adatvédelmi Testület az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, valamint a közigazgatási bírságok megállapítására vonatkozó iránymutatásból eredő, közös szabályain kell alapulnia.

7. példa: Az érintett felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóság által a döntéstervezetben előírányzott bírság mértéke – az ügy tényállását figyelembe véve – nem hatékony, arányos vagy visszatartó erejű, amint azt az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése előírja.

3.2 A döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentősége

3.2.1 A „kockázatok jelentősége” kifejezés jelentése

35. Fontos szem előtt tartani, hogy a felügyeleti hatóságok munkájának célja az érintettek alapvető jogainak és szabadságainak védelme, valamint a személyes adatok Unión belüli szabad áramlásának biztosítása (az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (24) bekezdése, 51. cikke és (123) preambulumbekzdése).
36. **A döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok (például a tervezetben előírt intézkedések vagy a korrekciós intézkedések hiánya stb. által) jelentőségének bemutatására vonatkozó kötelezettség az érintett felügyeleti hatóságot terheli.** Amint azt a fenti 8. pont kiemeli, az érintett felügyeleti hatóságok lehetősége ezeknek bemutatására maga a döntéstervezet és a fő felügyeleti hatóság által első ízben szolgáltatott információk részletességén is alapul.
37. Az általános adatvédelmi rendelet számos szakaszában említett „kockázatot” az Európai Adatvédelmi Testület korábbi iránymutatása¹⁰ úgy határozza meg, mint olyan eshetőséget, *„amely a súlyosság és valószínűség szempontjából jellemez valamilyen eseményt és annak következményeit”*. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 24. pontja megfogalmazza, hogy be kell mutatni a döntéstervezet által jelentett kockázatok „jelentőségét”, azaz ismertetni kell, hogy a döntéstervezet milyen következményekkel járna a védett értékekre nézve. Az érintett felügyeleti hatóságnak ehhez elegendő érvet kell felhozni annak kifejezett bemutatására, hogy ezek a kockázatok jelentősek és valószínűsíthetőek az érintettek alapvető jogai és szabadságai, valamint adott esetben az adatok Unión belüli szabad áramlása szempontjából. Az érintett felügyeleti hatóság által rendelkezésre bocsátott jogi és/vagy tényszerű érvekből nem következik a kockázatok jelentőségének bemutatása, amelyet a kifogásban egyértelműen meg kell határozni és részletezni kell.
38. Hangsúlyozni kell, hogy míg a releváns és megalapozott kifogásnak mindig egyértelműen be kell mutatnia a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogai és szabadságai tekintetében jelentett kockázatok jelentőségét (lásd az alábbi, 3.2.2. szakaszt), a személyes adatok Európai Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok bemutatása csak „adott esetben” szükséges (lásd az alábbi 3.2.3. szakaszt).

3.2.2 Az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok

39. A szóban forgó kérdés arra vonatkozik, hogy a döntéstervezet összességében milyen hatást gyakorolna az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira. Ez érintheti a fő felügyeleti hatóság arra vonatkozó

¹⁰ Lásd pl.: WP 248 rev.01 – Iránymutatás az adatvédelmi hatásvizsgálat elvégzéséhez és annak megállapításához, hogy az adatkezelés az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazásában „valószínűsíthetően magas kockázattal jár”-e.

megállapítását is, hogy az adatkezelő, illetve -feldolgozó megsértette-e az általános adatvédelmi rendeletet, és/vagy a korrekciós intézkedések előírására is vonatkozhat.

40. A döntéstervezet által jelentett kockázat értékelése során alkalmazott megközelítés nem azonos azzal, amelyet az adatkezelő a tervezett adatkezelési művelet által jelentett kockázat megállapításához végzett adatvédelmi hatásvizsgálat során alkalmaz. Az értékelés tárgya ebben az esetben ugyanis teljesen eltérő: konkrétan, a fő felügyeleti hatóság által a döntéstervezetben megfogalmazott, a jogsértés elkövetésére vagy annak hiányára vonatkozó következtetések által kiváltott hatások. A fő felügyeleti hatóság következtetései bizonyos intézkedéseket vonhatnak maguk után (a továbbiakban: tervezett intézkedés). Az említettek szerint az érintett felügyeleti hatóságnak a határozattervezet egészére kiterjedően kell bemutatnia a kockázatokat.
41. Az általános adatvédelmi rendelet (129) preambulumbekzdése egyértelműen kimondja, hogy „[a] felügyeleti hatóságok hatásköreiket az uniós és a tagállami jogban foglalt megfelelő eljárási garanciáknak megfelelően, pártatlanul, tisztességesen és észszerű határidőn belül gyakorolják”, továbbá hogy „az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében minden egyes intézkedésnek megfelelőnek, szükségesnek és arányosnak kell lennie, és azok kapcsán figyelembe kell venni az adott eset körülményeit, tiszteletben kell tartani azt, hogy minden személynek joga van ahhoz, hogy az őt esetleg hátrányosan érintő egyedi intézkedés meghozatala előtt meghallgassák, továbbá kerülni kell, hogy az intézkedés az érintett személynek felesleges költségeket és túlzott kényelmetlenséget okozzon”.
42. Ezért a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok értékelése többek között az abban a jogsértés fennállásával kapcsolatos megállapítások és az adatkezelő vagy -feldolgozó által meghatározott lehetséges korrekciós intézkedések alapján tervezett (vagy nem tervezett) intézkedések megfelelőségére, szükségességére és arányosságára támaszkodhat.
43. A szóban forgó kockázatok ezenkívül a döntéstervezetnek azon érintettek alapvető jogaira és szabadságaira gyakorolt hatására is utalhatnak, akiknek a személyes adatait az adatkezelő vagy -feldolgozó kezeli, valamint az azon érintettek jogaira és szabadságaira gyakorolt hatására is, akiknek a személyes adatait a jövőben kezelhetik, illetve az általános adatvédelmi rendelet megsértése jövőbeli eseteinek lehetséges csökkenésére, amennyiben azt az ügy tényállása alátámasztja.

8. példa: A fő felügyeleti hatóság döntéstervezete arra a következtetésre jutott, hogy az adatkezelő nem sértette meg az adattakarékosság elvét, amelyet az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontja ír elő. Az érintett felügyeleti hatóság kifogásában olyan tényszerű elemeket és jogi érveket hoz fel, amelyek rámutatnak, hogy az adatkezelő által végzett adatkezelési tevékenység valójában az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésével járt, és rögzíti, hogy az adatkezelőt megrovásban kellene részesíteni. Az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségének igazolása érdekében az érintett felügyeleti hatóság rámutat, hogy az egy alapvető elv megsértése miatti megrovás elmulasztása veszélyes precedenst teremtene, mivel nem jelezné, hogy szükséges a szervezet adatkezelési tevékenységeinek javítása, és veszélyeztetné azokat az érintetteket, akiknek a személyes adatait az adatkezelő kezeli, illetve a jövőben kezelni fogja.

3.2.3 A személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok

44. Amennyiben a kifogás ezekre a konkrét kockázatokra is hivatkozik, az érintett felügyeleti hatóságnak egyértelműsíteni kell, hogy miért tekintendő „alkalmazandónak”. Ezenkívül, a személyes adatok szabad áramlására jelentett, ugyanakkor az érintettek jogait és szabadságait nem érintő kockázatokat

előadó kifogás nem tekinthető az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 24. pontjában foglaltaknak megfelelőnek.

45. Az általános adatvédelmi rendelet egyértelműen kimondja¹¹, hogy a személyes adatok szabad áramlásának a természetes személyek személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmével összefüggő okokból történő korlátozását, illetve megtiltását el kell kerülni, aminek célja, hogy a természetes személyek alapvető jogai és szabadságai magas szintű védelmének biztosítása mellett – különös tekintettel a személyes adataik védelméhez való jogukra – EU-szerte alkalmazott, harmonizált adatvédelmi szabályok kerüljenek bevezetésre, és lehetővé váljon a személyes adatok Unión belüli szabad áramlása.
46. Bármely olyan intézkedés – ideértve a nemzeti felügyeleti hatóságok döntéseit is – kockázatokat hordozhat magában a személyes adatok Unión belüli szabad áramlásának tekintetében, amely indokolatlan korlátozásokat tartalmaz az adattárolásra (pl. olyan rendelkezések, amelyek arra kötelezik az adatkezelőt, hogy bizonyos információkat egy adott tagállamban tároljon) és/vagy a személyes adatok tagállamok közötti szabad áramlására (pl. az adatáramlás felfüggesztése, illetve az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozása – ideértve az adatkezelés megtiltását is – által) vonatkozóan.
47. A személyes adatok Unión belüli szabad áramlását hasonlóképpen veszélyeztetheti, ha elvárások fogalmazódnak meg (vagy követelményeket írnak elő) azt illetően, hogy az adatkezelők miként teljesítsék az adatvédelmi rendelet értelmében vett kötelezettségeiket, mégpedig oly módon, hogy az adatkezelőktől elvárt intézkedéseket az EU egy adott régiójához kötik (pl. konkrét képzési követelmények révén).
48. A személyes adatok Unión belüli szabad áramlását ezenkívül az is akadályozhatja, ha a felügyeleti hatóságok azonos vagy hasonló helyzetekben (pl. az adatkezelő ágazatot vagy az adatkezelés típusát tekintve) indokolatlanul eltérő döntéseket hoznak, mivel az egységesség hiánya veszélyezteti az EU egyenlő versenyfeltételeit, ellentmondásos helyzeteket teremt az EU-n belül, valamint a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztásának („forum shopping”) kockázatával jár. E tekintetben figyelembe kell venni az általános adatvédelmi rendelet által bizonyos ágazatok – például az egészségügy, az újságírás vagy az irattárak – tekintetében megengedett nemzeti sajátosságokat.

¹¹ Az általános adatvédelmi rendelet 1. cikkének (3) bekezdése.